

34 අස් සබා
(සබා නගරය)
ආයත් 1-54 දක්වා.
අල් කුර්ආනය

< Sinhala >



සූරා

මාහිර් රම්ඩින්
පරිවර්තක

ඉස්ලාම් හවුස් වෙබ් අඩවියේ සංස්කරණ
මණ්ඩලය
විවාරය කිරීම

ترجمة معاني القرآن الكريم

سورة سبأ - 34

< السنهالية >



القرآن الكريم

٢٠٢٢

ترجمة:

ماهر رمدين

مراجعة:

محمد أساد ونخبة العلماء الكرام

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +٩٦٦١١٤٤٥٤٩٠٠ فاكس: +٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦ ص ب: ٢٩٤٦٥ الرياض: ١١٤٥٧

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126



OFFICERABWAH



34 සූරත් සබා (සබා නගරය)

මක්කාත්වෙහි දී හෙළිදරව් කෙරුණකි.

ආයාත් (වැකි) 54 කි.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

අපරිමිත දයාත්විත අසමසම කරුණාන්විත අල්ලාහ්ගේ නාමයෙනි.

1-9 මරණින් මතු ජීවිතය

අහස්හි ඇති දෑ හා මහපොළොවේ ඇති දෑ සතු වූ අල්ලාහ්ටමය සියලු ප්‍රශංසා. මතු ලොවෙහි සියලු ප්‍රශංසා ද ඔහු සතුය. තවද ඔහු සියුම් ඥානී වූ අභිඥානවන්තය.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ
{1} الْخَبِيرُ

මහපොළොව තුළට පිවිසෙන දෑ ද ඉන් බැහැර වන දෑ ද අහසින් පහළ වන දෑ ද එහි ඉහළට එසවෙන දෑ ද ඔහු දනී. තවද ඔහු අතික්ෂමාශීලී මහාකරුණාන්විතය.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ الرَّحِيمُ
{2} الْغَفُورُ

තවද 'අවසන් හෝරාව අප වෙත නොපැමිණෙනු ඇතැ'යි දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසූහ. එසේ නොව ගුප්ත දෑ දන්තා වූ මාගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින්, නියත වශයෙන්ම එය නුඹලා වෙත පැමිණෙනු ඇත. අහස්හි හෝ වේවා

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا
السَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ
عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي

මහපොළොවේ හෝ වේවා අණුවක
තරම් ප්‍රමාණයක් හෝ ඊට වඩා
කුඩා දෙයක් හෝ විශාල දෙයක්
හෝ තිබුණ ද එය පැහැදිලි
ලේඛනයේ සඳහන් ව මිස ඔහුගෙන්
සැඟවෙන්නේ නැත.

(මෙය) විශ්වාස කොට යහකම්
කළවුනට ඔහු ප්‍රතිඵල පිරිනමනු
පිණිසය. ඔවුනට සමාව හා
ගෞරවනීය පෝෂණ සම්පත්
ඇත්තවුන් ඔවුහුමය.

අපගේ වදන් පරාජය කිරීමට වෑයම්
කළවුන්, තමන්ට වේදනීය නපුරු
දඬුවම ඇත්තෝ ඔවුහුමය.

තවද ඔබේ පරමාධිපතිගෙන් ඔබ
වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ, එයමය
සත්‍යය යැයි ද එය ප්‍රශංසාලාභී සර්ව
බලධාරියාණන්ගේ මාර්ගය වෙත
මග පෙන්වනු ඇතැයි ද ඥානය
දෙනු ලැබුවන් දකිනු ඇත.

නුඹලා පූර්ණ ලෙස කීතු කීතු වලට
ඉරා දමනු ලැබූ විට, නියත
වශයෙන්ම නව මැවීමක් තුළට
නුඹලා පත් වීම ගැන නුඹලාට
දැනුම් දෙන මිනිසෙකු
සම්බන්ධයෙන් නුඹලාට අපි දන්වා
සිටින්නදැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්
පැවසූහ.

الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ {3}

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ۖ وَلَئِنَّكَ لَهُمْ مُغْفِرٌ
وَرَزِيقٌ كَرِيمٌ {4}

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ
أَلِيمٌ {5}

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي
أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ
وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ {6}

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ يَنْبِئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ
مُمْرِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ {7}

ඔහු (වුහම්මද්) අල්ලාහ් වෙත ප්‍රබන්ධයන් ගෙනුවේ ද? එසේ නැතහොත් ඔහු උමතු වෙත් සිටි ද? නැත. මතු ලොව පිළිබඳ ව විශ්වාස නොකරන්නෝ දඬුවමෙහි හා අන්ත මුළාවෙහි පසුවෙති.

අහසෙහි හා මහපොළොවෙහි ඔවුන් අතර ඇති දෑ හා ඔවුනට පසුපසින් ඇති දෑ වෙත ඔවුහු නොබැලුවෝ ද? අපි අහිමන කරන්නේ නම් අපි ඔවුන් පොළොවට කිඳා බස්වන්නෙමු. එසේ නැතහොත් අහසින් කැබැල්ලක් ඔවුන් වෙත වැටෙන්නට සලස්වමු. නියත වශයෙන්ම නැඹුරු වන සෑම ගැත්තෙකු සඳහාම එහි සංඥාවක් ඇත.

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ
بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي
الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ {8}

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ
نَشَأُ نَحْشِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ {9}

10-14 දාවුද් හා සුලෙස්මාන් (අලස්නිමස් සලාම්) යන දූතවරුන් වෙත අල්ලාහ් පිරිනැමූ ආශිර්වාද.

තවද සැබැවින්ම අපි අපගෙන් වූ භාග්‍යය දාවුද්ට පිරිනැමුවෙමු. අහෝ කඳු! ඔහු සමග නුඹලා ද සුවිශුද්ධ කරනු. තවද (එම නියෝගය) පක්ෂීන්ට ද විය. තවද අපි ඔහුට යකඩ මොළොක් කර දුන්නෙමු.

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۚ يَا
جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ ۚ وَآَلَنَّا لَهُ
الْحَدِيدَ {10}

(ආරක්ෂිත යුද ඇඳුම්) සන්නාහ තනනු. තවද පුරුක් තුළ ප්‍රමාණයට තබනු. තවද නුඹලා යහකම් සිදු කරනු. නියත වශයෙන්ම මම නුඹලා සිදු කරන දෑ පිළිබඳ ව සර්ව නිරීක්ෂක වෙමි.

තවද සුලෙයිමාන්ට සුළඟ ද (අපි වසඟ කර දුනිමු.) එහි උදෑසන හමා යාම මසකි. තවද එහි සවස හමා යාම ද මසකි. තවද අපි ඔහුට තඹ උල්පත ගලන්නට සැලැස්වූයෙමු. තවද ජින්නුන් අතුරින් ඔහුගේ පරමාධිපතිගේ අනුමැතියෙන් ඔහු ඉදිරියේ සේවය කරන්නන් ද විය. ඔවුන් අතුරින් කවරෙකු අපගේ නියෝගයෙන් පෙරළී යන්නේ ද ඇවිළෙන ගින්නේ දඬුවම ඔහුට භුක්ති විඳින්නට සලස්වමු.

උස් ගොඩනැගිලි, ප්‍රතිමා, තටාක වැනි පාත්‍ර, (ආහාර පිසීම සඳහා) කල්දේරම් වැනි දැයින් ඔහු අහිමක කරන දෑ ඔවුහු ඔහුට සිදු කර දෙති. දාඩ්ද්ගේ වැසියනි! ගුණගරුක ලෙසින් කටයුතු කරනු. මාගේ ගැත්තන් අතුරින් ගුණගරුක වනුයේ ස්වල්පයකි.

අපි ඔහු කෙරෙහි මරණය තීන්දු කළ කල්හි ඔහුගේ මරණය පිළිබඳ ව ඔහුගේ සැරයටිය සපාකන භූමියේ සතුන්ට හැර ඔවුන් වෙත දැනුම් දුන්නේ නැත. ඔහු බිම ඇද වැටුණු කල්හි ගුප්ත දෑ පිළිබඳ දැන

أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ
 ۖ وَاعْمَلُوا صَاحِحًا ۖ إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ {11}

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوَهَا شَهْرٌ
 وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ
 الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ
 بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ
 مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ
 السَّعِيرِ {12}

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ
 وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجُبَابِ وَفُدُورٍ
 رَاسِيَاتٍ ۖ اَعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ
 شُكْرًا ۖ وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ
 الشَّكُورُ {13}

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ
 عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ
 مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ

සිටියේ නම් තමන් නින්දාසහගත
දඬුවමෙහි රැඳී සිටින්නට
නොතිබුණා යැයි ජින්නුන්ට
පැහැදිලි විය.

أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا
لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ {14}

15-21 සබ: වාසින්ගේ කතා වස්තුව.

සබ: වාසින්ට ඔවුන්ගේ වාසස්ථාන
වල සංඥාවක් විය. දකුණු පසින් හා
වම් පසින් උයන් දෙකක් විය.
නුඹලාගේ පරමාධිපතිගේ
පෝෂණයෙන් නුඹලා අනුභව
කරනු. තවද නුඹලා ඔහුට කෘතවේදී
වනු. (එය) පිවිතුරු නගරයකි.
අතික්ෂමාශීලී හිමියෙකි.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ
جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا
مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ
بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ {15}

නමුත් ඔවුහු පිටුපැහ. එහෙයින් අපි
ඔවුන් වෙත අරිමි (නම් මිටියාවතේ)
ජල ගැල්ම ඔවුන් වෙත එව්වෙමු.
තවද ඔවුන්ගේ උයන් දෙක
වෙනුවට ඇඹුල් හා තිත්ත එමෙන්ම
මසන් ගස් වලින් කිහිපයක්
පමණක් සහිත උයන් දෙකක් බවට
අපි ඔවුනට පෙරලා දුනිමු.

فَاعْرِضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
الْعَرَمِ وَبَدَّلْنَا هُمْ جَنَّاتِهِمْ جَنَّاتٍ
ذَوَاتِيْ اُكْلٍ خَمْطٍ وَّاَثَلٍ وَشَيْءٍ مِنْ
سِدْرٍ قَلِيلٍ {16}

එය ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ දෑ
හේතුවෙන් අප ඔවුනට ප්‍රතිඵල
වශයෙන් ලබා දුන්නකි.
ගුණමකුවන්ට හැර අපි එම
ප්‍රතිවිපාක ලබා දෙන්නෙමුද?

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ۖ
وَهَلْ نَجَازِيْ اِلَّا الْكَافِرَ {17}

ඔවුන් අතර හා එහි අපි සමෘද්ධිමත්
කළ ගම්මානයන් අතර ප්‍රසිද්ධ
ජනාවාස ඇති කළෙමු. තවද අපි
එහි ගමන නිර්ණය කර දුන්නෙමු.
නුඹලා එහි රාත්‍රියන්හි හා

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَ الْتِي
بَارَكْنَا فِيْهَا قَرْيَ ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا

දහවල්කාලයන්හි සුරක්ෂිත ව
ගමන් කරනු.

فِيهَا السَّيْرُ ۖ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي
وَأَيَّامًا آمِنِينَ {18}

“අපගේ පරමාධිපතියාණනි! අපගේ
ගමන් අතර දුරස් කරනු මැනව්”
යැයි ඔවුහු පැවසූහ. ඔවුහු ඔවුනටම
අපරාධ කර ගත්තෝය. එහෙයින්
අපි ඔවුන් කතාන්තර බවට පත්
කළෙමු. ඔවුනට කිතු කිතු වලට
ඉරා දැමුවෙමු. නියත වශයෙන්ම
එහි ඉවසිලිවන්ත කෘතවේදී සෑම
කෙනෙකුටම සංඥා ඇත.

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا
وَوَظَلِّمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرَّقٍ ۖ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ {19}

ඉබ්ලිස් ඔවුන් වෙත ඔහුගේ සිතුවිලි
සැබෑ කරවීය. එහෙයින් දෙවියන්
විශ්වාස කරන්නන් අතුරින් පිරිසක්
හැර ඔවුහු ඔහු (සත්‍යවාදියකු ලෙස
සලකා) අනුගමනය කළෝය.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ {20}

තවද ඔවුන් කෙරෙහි ඔහුට කිසිදු
ආධිපත්‍යයක් නොවීය. නමුත් මතු
ලොව පිළිබඳ ව ඒ ගැන සැකයෙහි
පසුවන අය අතුරින් විශ්වාස
කරනුයේ කවුරුන්දැයි අප දැනගනු
පිණිස මිස එව නොවීය. තවද ඔබේ
පරමාධිපති සියලු දෑ සංරක්ෂා
කරන්නාය.

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ
مِنْهَا فِي شَكٍّ ۖ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ {21}

22-30 දෙවියන්ට ආදේශ තබන්නන් සමග වූ වාදය.

අල්ලාහ්ගෙන් තොර ව නුඹලා
විශ්වාස කළවුන් නුඹලා ඇරයුම්
කරනු. අහස්හි හා මහපොළොවේ
අණුවක තරම් ප්‍රමාණක් හෝ ඔවුන්
සතුව නැත. තවද ඒ දෙකෙහි කිසිදු

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ

හවුලක්ද ඔවුනට නොමැත. ඔවුන් අතුරින් කිසිදු උරදෙන්තකු හෝ ඔහුට නැතැයි (නබිවරය!) ඔබ පවසනු.

(මලක්වරු අතරින්) කවරෙකුට ඔහු අවසර දුන්නේ ද ඔහුට හැර ඔහු අබියස මැදිහත්වීම ප්‍රයෝජනවත් නොවෙයි. ඔවුන්ගේ හදවත් තුළින් බිය තුරන් කරනු ලැබූ විට නුඹලාගේ පරමාධිපති කුමක් පැවසුවේ දැයි ඔවුහු විමසූහ. සත්‍යය යැයි ඔවුහු පැවසූහ. තවද ඔහු අතිශ්‍රේෂ්ඨ අති උත්තරීතරය.

“අහස් වලින් හා මහපොළොවේ නුඹලාට පෝෂණය දෙනුයේ කවුදැයි” (නබිවරය!) ඔබ විමසනු. “අල්ලාහ්” යැයි ඔබ පවසනු. “තවද නියත වශයෙන්ම අප ද එසේ නැතහොත් නුඹලා ද යහ මග මත හෝ එසේ නැතහොත් පැහැදිලි මුළාවෙහි සිටිනුයේ?”

“අප කළ වැරදි පිළිබඳ නුඹලා විමසනු නොලබන්නෙහුය. එමෙන්ම නුඹලා සිදු කරන දෑ පිළිබඳ ව අපි විමසනු නොලබන්නෙමු” යැයි (නබිවරය!) ඔබ පවසනු.

“අපගේ පරමාධිපති අප අතර එක්රැස් කර යුක්තියෙන් යුතු ව අප අතර තීන්දු දෙයි. තවද ඔහු

فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ {22}

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقُّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ {23}

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ {24}

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ {25}

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ {26}

සර්වඥානී මහා තීරකය” යැයි පවසනු.

“නුඹලා හවුල්කරුවන් ලෙස ඔහු සමහ සම්බන්ධ කළ අය මා හට පෙන්වනු. එසේ නොව, අල්ලාහ් වන ඔහු මහා ප්‍රඥාවන්ත සර්ව බලධාරියා” යැයි පවසනු.

මිනිස් සංහතියට සමස්තයක් වශයෙන් ශුභාරංචි දන්වන්නකු හා අවවාද කරන්නෙකු ලෙසින් මිස අපි ඔබ නොඑව්වෙමු. එනමුත් ජනයා අතුරින් බහුතරයක් දෙනා නොදනිති.

තවද “නුඹලා සත්‍යවාදීන් ලෙස සිටියෙහු නම් මෙම ප්‍රතිඥාව කවදාදැ”යි ඔවුහු විමසති.

“එක් දිනක ප්‍රතිඥාව නුඹලාට ඇත. නුඹලා එයින් මොහොතක් හෝ ප්‍රමාද නොවනු ඇත. තවද නුඹලා පෙරටු වන්නේ ද නැත” යැයි පවසනු.

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَحَقُّمُ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ {27}

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ {28}

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ {29}

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ {30}

31-33 අල් කුර්ආනය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ ප්‍රකාශය. නොමග ගියවුන් අතර හා නොමග යැවුවන් අතර ඇති වන දෙබස.

“සැබැවින්ම අපි මෙම කුර්ආනය හා එය ඉදිරියේ ඇති දෑ විශ්වාස නොකරන්නෙමු” යැයි දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පවසා සිටියහ. ඔවුන්ගේ පරමාධිපති අබ්දියුස ඔවුන් හිටවනු ලැබූ විට ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකු වෙත (දොස්

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ

නගා) ප්‍රකාශ යොමු කරනු ලබන දුටුවේ නම්, දුර්වල වුවත් උඩඟු වුවත් දෙස බලා ‘නුඹලා නොවී නම් අපි දෙවියන් විශ්වාස කරන්නන් වන්නට තිබුණි’ යැයි පවසති.

උඩඟු වුවෝ දුර්වල වුවත් දෙස බලා “නුඹලා වෙත යහ මග පැමිණීමෙන් පසු ව එයින් වැළැක්වූයේ අප දැ”යි විමසති. “එසේ නොව නුඹලා වැරදි කරමින් සිටින්නෝ වූහ.”

දුර්වල වුවත් උඩඟු වුවත් දෙස බලා “එසේ නොව (ඊට හේතුව) අල්ලාහ් ව අප ප්‍රතික්ෂේප කරන්නටත් ඔහුට අප සමානයන් තබන්නටත් අප වෙත නුඹලා අණ කරමින් රාත්‍රියෙහි හා දහවලෙහි කළ කුමන්ත්‍රණය වේ” යැයි පවසති. දඬුවම ඔවුහු දුටු කළ පසුතැවිල්ලට පත් වෙති. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ ගෙලවල්හි අපි විලංගු දමන්නෙමු. ඔවුන් සිදුකරමින් සිටි දැට මිස ඔවුන් ප්‍රතිඵල දෙනු ලබන්නෙහු ද?

بَعْضُ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا
أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ {31}

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا أَخُنُّ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ
الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۖ بَلْ
كُنْتُمْ مَجْرِمِينَ {32}

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۖ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ
فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ {33}

34,35 සැපවත් ජීවිතයක් ගත කරන්නන් රසුල්වරුන්ට දුන් පිළිතුරු.

කිසියම් ගම්මානයකට අවවාද කරන්නෙකු අප යැවූ විට එහි සැපවත් ජීවිතයක් ගත කරමින් සිටියවුන් ‘කවර කරුණක් නුඹලා වෙත එවනු ලබන්නේ ද එය අපි

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ {34}

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ වෙමු’ යැයි පවසා සිටියා මිස නැත.

තවද “අපි ධනයෙන් හා දරුවන්ගෙන් අධික අය වන්නෙමු. තවද අපි දඬුවම් කරනු ලබන්නන් අතුරින් නොවෙමු” යැයි ඔවුහු පැවසූහ.

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ {35}

36-39 අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙත.

“නියත වශයෙන්ම මාගේ පරමාධිපති ඔහු අභිමත කරන අයට පෝෂණ සම්පත් විස්තීරණ කරයි. තවද ඔහු සීමා කරයි. නමුත් ජනයා අතුරින් බහුතරයක් දෙනා (ඒ බව) නොදනිති” යැයි (නබිවරය) පවසනු.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ {36}

නුඹලාගේ වස්තුව හෝ නුඹලාගේ දරුවන් හෝ අප අබියසට නුඹලාව සමීප කරවන්නක් ලෙස නොමැත. නමුත් විශ්වාස කොට යහකම් කළ අය හැර, ඔවුන් සිදු කළ දෑ සඳහා දෙගුණයක් ප්‍රතිඵල ඇත්තෝ ඔවුහුමය. තවද ඔවුහු (ස්වර්ග) කුටි වල සුරක්ෂිතයෝ වෙති.

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءٌ الضَّعْفُ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ {37}

තවද අපගේ වදන් නිශ්ඵල කරන්නට කැප වී සිටින්නන් වන ඔවුහු දඬුවමට සම්මුඛ කරනු ලබනෝ වෙති.

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ
أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ {38}

“නියත වශයෙන්ම මාගේ
පරමාධිපති ඔහුගේ ගැත්තන්
අතුරින් ඔහු අභිමත කරන අයට
පෝෂණ සම්පත් ව්‍යාප්ත කර දෙයි.
තවද ඔහුට (එය) සීමා කරයි. තවද
නුඹලා කවර දෙයක් වියදම්
කරන්නෙහු ද එය ඔහුට පසු
ගෙවනු ඇත. තවද ඔහු පෝෂණ
සම්පත් ලබා දෙන්නන්ගෙන් අති
ශ්‍රේෂ්ඨය” යැයි (නබිවරය) පවසනු.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا
أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ {39}

40-54 මෙලොව හා මතු ලොවෙහි දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හිමි ස්ථානය.

තවද එදින ඔහු ඔවුන් සියලු දෙනා
එක්රැස් කොට “නුඹලාව නමදිමින්
සිටියවුන් මොවුහු දැ?”යි විමසයි.

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ {40}

“ඔබ සුවිශුද්ධය. ඔවුන් නොව
ඔබමය අපගේ භාරකරු. නමුත්
ඔවුහු ජින්නන්ට ගැතිකම් කරමින්
සිටියහ. ඔවුන්ගෙන් බහුතරයක්
දෙනා ඔවුන් ගැන විශ්වාස
කරන්නෝ යැ”යි ඔවුහු පවසති.

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ
دُونِهِمْ ۖ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ
ۖ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ {41}

එහෙයින් අද දින නුඹලා අතුරින්
ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුට
ප්‍රයෝජනයක් කිරීමට හෝ
හිංසාවක් කිරීමට හෝ සතු
නොවෙයි. “නුඹලා කවර දෙයක්
බොරු කරමින් සිටියෙහු ද එම
ගින්නේ දඬුවම භුක්ති විඳිනු” යැයි
අපරාධ කළවුනට අපි පවසන්නෙමු.

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ {42}

ඔවුන් වෙත අපගේ පැහැදිලි වදන් පාරායනය කරනු ලබන විට “ඔහු නුඹලාගේ මුතුන් මිත්තන් ගැනිකම් කරමින් සිටි දැයිත් නුඹලා වළක්වන්නට බලන මිනිසෙකු මිස නැතැයි” ඔවුහු පැවසූහ. තවද “මෙය ගොතනු ලැබූ ප්‍රබන්ධයක් මිස නැතැයි” ද ඔවුහු පැවසූහ. ඔවුන් වෙත සත්‍යය පැමිණි කල්හි “මෙය පැහැදිලි හුනියමක් මිස නැතැයි” එය ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසූහ.

ඔවුන් ඒවා හැදෑරිය හැකි ග්‍රන්ථ වලින් අපි ඔවුනට නොදුන්නෙමු. තවද (නබිවරයා!) ඔබට පෙර කිසිදු අවවාද කරන්නකු අපි ඔවුන් වෙත නොඑව්වෙමු.

ඔවුනට පෙර සිටියවුන් බොරු කළෝය. අප ඔවුනට දුන් දැයිත් දහයෙන් කොටසක් හෝ ඔවුහු නොලැබූහ. නමුත් ඔවුහු මාගේ දූතවරු බොරු යැයි පැවසූහ. එසේ නම් මාගේ දඬුවම කෙසේ වීද?

“නියත වශයෙන්ම මම නුඹලාට උපදෙස් දෙනුයේ එක් දෙයක් පිළිබඳවය. එනම් නුඹලා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් දෙදෙනා බැගින් හෝ තනි ව හෝ නැගී සිට පසුව සිතා බලනු. නුඹලාගේ සහවරයාට උමතු වක් නැත. ඉදිරියේ ඇති දැඩි දඬුවම පිළිබඳ නුඹලාට අවවාද

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ
يَصَدَّكَ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۖ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ {43}

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ
نَذِيرٍ {44}

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا
مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ {45}

قُلْ إِنَّمَا أَعْظِيكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ
تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرَادًى ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا ۖ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
جِنَّةٍ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ
يَدَيِّ عَذَابٍ شَدِيدٍ {46}

කරන්නකු මිස ඔහු නැත” යැයි
(නබිවරය!) ඔබ පවසනු.

“මම නුඹලාගෙන් කිසිදු කුලියක්
නොඉල්ලමි. එය නුඹලා සතුය.
මාගේ කුලිය අල්ලාහ් වෙත මිස
නැත. තවද ඔහු සියලු දෑ කෙරෙහි
සාක්ෂිකරුය” යැයි ඔබ පවසනු.

“නියත වශයෙන්ම ගුප්ත දෑ පිළිබඳ
මහා ඥානියා වූ මාගේ පරමාධිපති
සත්‍යය පැහැදිලි කරනු ඇතැයි”
නබිවරය ඔබ පවසනු.

“සත්‍යය පැමිණියේය. අසත්‍යය
(කිසිවක්) ආරම්භ නොකරයි.
එමෙන්ම නැවත යොමු නොකරයි”
යැයි ඔබ පවසනු.

“මම නොමග ගියේ නම් එසේ මම
නියත වශයෙන්ම නොමග යනුයේ
මටම එරෙහිවය. තවද මම (යහ)මග
ලැබුවේ නම් එය මා වෙත මාගේ
පරමාධිපති දන්වා සිටි දෑ
හේතුවෙනි. නියත වශයෙන්ම ඔහු
සර්ව ශ්‍රාවකය. ඉතා සමීපය” යැයි
(නබිවරය!) පවසනු.

ඔවුහු තැනිගත් අවස්ථාව ඔබ
දකින්නෙහි නම්, එවිට (ඔවුනට)
මිදීමක් නැත. තවද ඔවුහු සමීප
ස්ථානයකින් හසුකර ගනු
ලබන්නෝය.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ
لَكُمْ ۚ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۚ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ {47}

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمٌ
الْغُيُوبِ {48}

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيدُ {49}

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
نَفْسِي ۚ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي
إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ
قَرِيبٌ {50}

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ
وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ {51}

“අපි (දැන්) එය විශ්වාස කළෙමු”
 යැයි ඔවුහු පවසති. තවද දුර
 ස්ථානයකින් ඔවුන් විශ්වාසය
 ලැබීම ඔවුනට කෙසේ නම් විය
 හැකිද?

මීට පෙර ද සැබැවින්ම ඔවුහු එය
 ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. තවද ඔවුහු දුර
 ස්ථානයක සිට ගුප්තය පිළිබඳ සැක
 පහළ කරති.

මීට පෙර ඔවුනට සමාන වූවන්
 සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරනු
 ලැබුවාක් මෙන් ඔවුන් අතර හා
 ඔවුන් ආශා කරන දෑ අතර බාධක
 දමනු ලැබීය. නියත වශයෙන්ම
 ඔවුහු අන්ත සැකයෙහි සිටියහ.

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاقُشُ
 مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ {52}

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۖ
 وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ
 بَعِيدٍ {53}

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ ۖ
 إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ {54}

